

Årsag og virkning

Den 23. marts (EIRNS) – Ofte er den største hindring for at løse et problem en forkert identifikation af dets årsag. Dette er især tilfældet i tider med stor social og økonomisk uro, i et 'faseskifte', som i dag. De gamle 'spilleregler' er ophørt med at fungere, inklusive dem der syntes at forklare årsag og virkning under normale omstændigheder. Alligevel falder mange, selv velmenende, mennesker tilbage til gamle, dysfunktionelle måder at tænke på hvordan verden faktisk fungerer.

Hvorfor er der en global coronavirus-pandemi? Det er ikke fordi "kineserne kan lide at spise levende flagermus"; det er ikke fordi et eller andet skummelt efterretningsagentur frembragte et biologisk våben i et hemmeligt laboratorium et sted (selvom det giver stof til eftertanke, at folk som prins Philip åbent taler for et sådant malthusiansk folkemord); og det er ikke fordi dette er "naturlige fænomener", der altid vil være der, og som man bare skal lade køre deres løb.

Verden bliver hjemsøgt af en coronavirus-pandemi i dag af netop de grunde, som Lyndon LaRouche advarede om, og ikke andre: en tilbagegang i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed til niveauer, der ligger konstant og dramatisk under den faktiske befolkning. LaRouche specificerede, at dette vil forekomme som et resultat af finansielle og økonomiske politikker, der favoriserer spekulation over videnskabelige og teknologiske gennembrud og tilhørende udvidet fysisk-økonomisk produktion. I en tale den 17. januar 1998 til en konference med Schiller Instituttet i Virginia advarede LaRouche:

"Vi er på kanten af det største økonomiske sammenbrud i den europæiske civilisations historie siden det fjortende århundrede, hvad der blev kaldt 'en ny mørk tidsalder', en del af en proces hvor ca. halvdelen af Europas befolkning blev udslettet gennem sygdom og hungersnød og forskellige former

for vanvid. Højdepunktet var, som i dag, et sammenbrud af det finansielle banksystem, det såkaldte lombardiske banksystem. I denne periode forsvandt halvdelen af kommunerne, Europas sogne. En tredjedel af Europas befolkning forsvandt i løbet af en ret kort periode på grund af sygdom og hungersnød og strid. Vi er på randen af sådanne ting, ikke kun i Asien, ikke kun i Sydamerika, men her i selve USA. Ikke i det næste århundrede, men i år.”

I samme tale sagde LaRouche: ”Se jer omkring. Tag ikke en begivenhed ad gangen og prøv at forklare den. Se på processen.”

Det dødbringende coronavirus, der truer den menneskelige art, og den lige så dødbringende finansielle kræft på 1.800 billioner \$, der har metastaseret over hele det transatlantiske finanssystem, er en del af den samme proces – de er virkninger, der er produceret af den samme årsag, og derfor underlagt den samme løsning.

Lyndon LaRouche opfordrede engang til politisk at begrave Wall Street og London City så dybt, at man ikke engang ville være i stand til at lugte stanken. Denne begravelse har et navn: den kaldes Glass-Steagall – konkursbehandling af et kræftsygt transatlantisk finanssystem for at indefryse de spekulative aktiver, samtidig med at de vigtige funktioner i de kommercielle banker relateret til befolkningen og væsentlig fysisk produktion opretholdes.

Samtidig med denne foranstaltning, som Lyndon LaRouche formulerede i sine berømte ‘Fire Love’, er det nødvendigt at etablere hamiltoniske nationale kreditsystemer [efter Alexander Hamiltons principper] til finansiering af reel udvikling; oprette et nyt Bretton Woods-system til i fællesskab at fremme globale infrastrukturprojekter med høj produktivitet som f.eks. ‘Verdens Landbroen’; og fremme avanceret videnskabelig forskning inden for områder som fusion, rumforskning og optisk biofysik. Dette argument blev sammenfattet i bemærkninger af hans enke, Helga Zepp-LaRouche,

den 21. marts:

"Det er nødvendigt at gå ind for Glass-Steagall; nu! Tøv ikke! Udsæt det ej. Præsident Trump lovede i valgkampen 2016 mange gange, at han ville gennemføre Glass-Steagall, og nu er øjeblikket inde til at gøre det.

"Hvad dette betyder, er at nøjagtigt de samme foranstaltninger, som dem der blev taget af Franklin D. Roosevelt i 1933, må iværksættes igen. Min afdøde mand understregede altid: 'Der skal ikke ændres noget'. Argumenterne om at markederne i dag er mere komplicerede, og at der er brug for derivater, afviste han kategorisk. Grundlæggende ville det betyde, at der opstilles brandmure mellem forretningsbanker og investeringsbanker; og at forretningsbankerne sættes under statsbeskyttelse, så de kan fortsætte med at udstede kreditter til realøkonomien, de små og mellemstore virksomheder, handel, detailhandel, alle disse ting, der er væsentlige for den reelle økonomi. Men investeringsbankerne skilles fuldstændigt fra. Det betyder, at investeringsbankerne ikke længere skal have adgang til forretningsbankernes opsparingskonti, og at de ikke skal reddes med skatteydernes penge.

"Da nogle af disse produkter er komplicerede, fordi pensionsfondene og andre legitime ting, der hører til folks livsopsparing, i mellemtiden er vævet sammen med derivaterne og hele kasino-aspektet i det finansielle system, er der derfor brug for en 'timeout'; alt må indefrys, og så skal en statskommission undersøge, hvad der er legitimt i disse aktiver, og de skal skilles ud og beskyttes. Det vil være kompliceret, men det må og skal gøres.

"Derfor vil der, hvis investeringsbankdelen af det finansielle system elimineres, naturligvis ikke være tilstrækkelig med likviditet. Og det er grunden til, at hr. LaRouche sagde, at dette er tidspunktet, hvor man må genoprette et hamiltonisk banksystem, man er nødt til at oprette en nationalbank – ikke blot i ét land, men praktisk talt i alle lande – og så er man

nødt til at forbinde disse nationalbanker gennem faste valutakurser. Der må indgås langsigtede aftaler om investeringer i veldefinerede genopbygningsprojekter; genopbygning af sundhedssektoren, beskyttelse og genopbygning af suverænitet indenfor landbrugsområdet for at rekonstruere krigshærgede regioner som Sydvestasien. Årsagerne til at det afrikanske kontinent og andre lande på den sydlige halvkugle er så sårbare må én gang for alle afhjælpes; hvilket betyder, at man for alvor må begynde at industrialisere disse lande, landene i Afrika og landene i Latinamerika og Asien, og man er nødt til at hjælpe dem med at opbygge infrastruktur som en forudsætning for industriel produktion og udvikling af landbrug.

"Og på den måde skaber man betingelserne for at skabe et tilstrækkeligt sundhedssystem i alle lande. Alt dette skal gøres samtidig, og det vil naturligvis ikke gå glat, men hvis ikke man går i denne retning, er der ikke alene fare for, at coronavirus kommer tilbage og hærger, men der er absolut intet til hinder for udbrud af nye vira og nye sygdomme.

"Og derfor er dette en absolut nødvendighed, at vi retter fejlene begået igennem de seneste adskillige årtier, især de sidste 30 år med deregulering af markederne og at give spekulanterne ret til alting og skære ned på den almene velfærd."

Dette var Lyndon LaRouches anbefalede politik for at udrydde årsagen til de problemer, vi står overfor.